

Život Cirkvi

Ročník 18

2/2011



Sviatok Krstu Pána a tradícia krstu detí pápežom v Sixtínskej kaplnke

Komentár Antona Ziolkovského: Prenasledovaní kresťania

Vianoce neboli pre všetkých ľudí pokojnými oslavami Ježišovho narodenia. Bombový atentát v kresťanskom chráme v Egypte rozsieval smrť. Rovnaké násilie postúpili aj kresťania v Iraku. V týchto dňoch prebieha referendum o odtrhnutí južného Sudánu s prevahou kresťanov od moslimského severu. Dlhoročná občianska vojna si v tejto krajine vyžiadala milióny obetí a ani v týchto dňoch obavy z násilia nie sú zažehnané. Tieto nezmyselné a strašné činy upriamujú našu pozornosť na život kresťanov vo svete. Nie všade sa totiž dodržiava náboženská sloboda.

Paradoxne, medzi svetadiely, kde byť kresťanom znamená byť vystavený obmedzeniam, sa stále častejšie zaraďuje aj Európa. Len pred niekoľkými týždňami bola publikovaná správa o prenasledovaní kresťanov na starom kontinente. Toto ohrozenie náboženskej slobody nemá takú radikálnu formu ako v moslimských krajinách. Ako však zdôraznil Svätý Otec, Benedikt XVI. v nedávnom príhovore k diplomatom vo Vatikáne, „náboženská sloboda neznamená len slobodu náboženského kultu.“ Poznáme to z vlastnej histórie. Sväté omše v chrámoch sa slúžili, ale komunistický režim systematicky potláčal náboženské prejavy na verejnosti. Ohrozenie náboženskej slobody v Európe pociťujeme napríklad pri uplatňovaní výhrady svedomia u lekárov a zdravotníckeho personálu. Viacerí kresťania boli vystavení nespravodlivému zaobchádzaniu preto, lebo si chceli zachovať pohľad viery na ochranu rodiny a manželstva. Asi najznámejším symbolom ohrozenia náboženskej slobody je zápas o križe v školách, ktorého cieľom je vytesniť akékoľvek náboženské symboly a idey z očí verejnosti do súkromia.

Prenasledovanie kresťanov vo svete má oveľa brutálnejšiu podobu ako na starom kontinente. Kostoly najmä v moslimských krajinách sa stávajú terčom samovražedných atentátnikov. Opakované brutálne násilie vyháňa vyznávačov Krista zo svojich domovov. Kresťania opúšťajú Irak aj blízky Východ. Pápež opakovane vo viacerých príhovoroch odsúdil takéto násilie. Situáciu takto sužovaných komunit sťažuje aj ľahostajnosť kresťanov v iných krajinách. Sekularizovaná Európa sa týchto novodobých martýrov zastáť už nedokáže. Ba niekedy sa zdá, ako by nám utrpenie kresťanov bolo ľahostajné. Pred týždňom sa v Bratislave uskutočnilo verejné zhromaždenie na podporu prenasledovaných kresťanov. Väčšina slovenských médií ho odignorovala. Avšak tento postoj poškodzuje všetkých. Kresťanské menšiny v Európe už teraz potrebujú morálnu a duchovnú podporu svojich spolubratov po celom svete. Živý príklad viery. Naša ľahostajnosť napomáha likvidácii kresťanských komunit najmä v moslimských krajinách a svedčí o chýbajúcej solidarite a spolupatričnosti.

Náboženstvo je základným rozmerom ľudskej osoby. Kto obmedzuje náboženskú slobodu, útočí na slobodu človeka a jeho dôstojnosť. V posledných týždňoch sme viac ráz boli svedkami surového násilia voči kresťanom, kde zomierali nevinní ľudia. Určite aj preto Svätý Otec venoval tejto téme pozornosť v novoročnom príhovore diplomatom. Výzval ich, aby umožnili slobodu vyznania vo svojich krajinách a chránili náboženské menšiny. Aj jeho slová sú výzvou nebyť ľahostajný voči prenasledovaniu kresťanov a potláčaniu náboženskej slobody kdekoľvek vo svete.

RV, Anton Ziolkovský

Reflexia pátra Lombardiho k príhovoru pápeža diplomatom

Príhovorom k diplomatickému zboru pápež dopísal novú kapitolu veľkého významu pre rozhodné angažovanie sa za náboženskú slobodu vo svete. Toto neustále úsilie sa v posledných mesiacoch stalo najvýraznejším vo verejných vyhláseniach najvyšších predstaviteľov Katolíckej cirkvi. Stačí pripomenúť pápežove intervencie na Synode pre Blízky východ, jeho prejav v Londýne vo Westminsterkej sále, výzvy po tragických útokoch na kresťanské kostoly v Iraku a Egypte alebo zásah vatikánskeho štátneho sekretára kardinála Bertoneho na samite Organizácie pre bezpečnosť a spoluprácu v Európe v Astane.

Ak nedávne Posolstvo k Svetovému dňu pokoja ponúklo široký pohľad na základy práva na náboženskú slobodu a potrebu chrániť ho tvárou v tvár rizikám a útokom - alebo negatívnym postojom pôvodu ideologicko-kultúrneho s právnymi dôsledkami - príhovor k diplomatickému zboru ponúkol imponantný rad informácií o miestach a situáciách, kedy je tento zákon zjavne porušovaný. Naozaj nemôžeme namietat, že pápež nehovoril jasne. Každý bez ťažkostí môže pochopiť, čo povedal.“

Páter Lombardi upozorňuje na skutočnosť, že riešenie tohto problému pápež vložil do srdca svojej misie, poslania a spomína na prvý prejav pápeža v Sixtínskej kaplnke, keď Benedikt XVI. poukázal na Boha a vzťah človeka s Bohom, ako na prioritu. Odtiaľ sa odvíjajú všetky jeho snaženia a služba Cirkvi, človeku a ľudskej spoločnosti. Aj prítomnosť Cirkvi vo svete medzinárodných vzťahov je zameraná predovšetkým na otázky týkajúce sa Boha ako garanta pre riešenie problémov týkajúcich sa človeka, tvrdí P. Lombardi a svoju úvahu uzatvára:

„Priamy a odvážny spôsob, akým pápež Benedikt XVI. vykonáva svoj úrad v prospech práva na náboženskú slobodu pre všetkých, podnecujúc k tomu medzináboženský dialóg a odhodlanie všetkých náboženských a civilných predstaviteľov, v presvedčení, že skutočne slúži dôstojnosti človeka a mieru, zasadzujúc sa aj za slobodu kresťanského svedectva, ktoré je vo svete a v dnešnej kultúre tak prospešné, tento jeho spôsob sa určite stal jednou z charakteristických črt tohto pontifikátu a jeho historického poslania.“

-jak-

Sviatok Krstu Pána a tradícia krstu detí pápežom v Sixtínskej kaplnke

Vatikán (8. januára, RV) - Na sviatok Krstu Krista Pána už tradične pápež Benedikt XVI. celebuje svätú omšu, spojenú s vysluhovaním sviatosti krstu v Sixtínskej kaplnke. Tentokrát pokrstil 21 novorodencov, detí zamestnancov Mestského štátu Vatikán.

Homília Benedikta XVI. na Sviatok Krstu Krista Pána

Milí bratia a sestry,

som rád, že vás môžem srdečne privítať, najmä vás, rodičov a krstných rodičov 21 novorodencov, ktorým onedlho s radosťou vyslúžim sviatosť krstu. Ako sa stalo už tradíciou, tento obrad sa aj tohto roku koná počas svätej omše, ktorou slávime krst Pána. Ide o sviatok, ktorý v prvú nedeľu po slávnosti Zjavenia Pána uzatvára viačnčné obdobie predstavením Pánovho krstu v Jordáne.

Podľa rozprávania evanjelistu Matúša (3, 13-17), Ježiš prišiel z Galiley k rieke Jordán, aby sa nechal pokrstiť Jánom. V tom čase ľudia z celej Palestíny prichádzali počúvať kázanie tohoto veľkého proroka, jeho ohlasovanie príchodu Božieho kráľovstva a aby prijali krst, teda podrobili sa tomuto znaku pokánia, ktorý vyzýval k obráteniu sa od hriechu. Aj keď sa nazýval krstom, nemal sviatostnú hodnotu obradu, ktorý dnes slávime. Ako dobre viete, bolo to až Ježišovou smrťou a vzkriesením, keď ustanovil sviatosti a dal zrodiť sa Cirkvi. Krst, ktorý vysluhoval Ján, bol skôr kajúcim aktom, gestom, ktoré vyzývalo k pokore pred Bohom a do nového začiatku: ponorením sa do vody kajúcnik uznával že zhrešil, vyprosoval si od Boha očistenie od vlastných vín a bol poslaný zmeniť pomýlené správanie.

Preto keď Ján Krstiteľ videl Ježiša ako v rade spolu s hriešnikmi prichádzal dať sa pokrstiť, zostal v rozpakoch. Tým, že v ňom spoznal Mesiáša, Božieho Svätého, toho, ktorý je bez hriechu, Ján prejavuje svoje rozpaky: ved' on sám, krstiteľ, by sa mal nechať pokrstiť od Ježiša. No Ježiš ho povzbudzuje, aby nekládol odpor, aby prijal a vykonal tento úkon, aby urobil to, čo je potrebné, aby sa „naplnila spravodlivosť“. Týmto výrazom Ježiš dáva najavo, že prišiel na svet preto, aby plnil vôľu toho, ktorý ho poslal, aby splnil všetko, čo Otec od neho žiada. Ved' to bolo z poslušnosti k Otcovi, že prijal aby sa stal človekom. Toto gesto nám zjavuje predovšetkým to, kým je Ježiš: je Božím Synom, pravý Boh ako Otec, je to ten, ktorý „sa znížil“ aby sa stal jedným z nás; ten, ktorý sa stal človekom a prijal poníženie až po smrť na kríži (porov. Flp 2, 7). Ježišov krst, ktorý si dnes pripomínáme, zapadá do tejto logiky poníženia: je to gesto

toho, ktorý sa chce vo všetkom stať jedným z nás a preto sa stavia do rady s hriešnikmi. On, ktorý je bez hriechu, nechá aby s ním jednali ako s hriešnikom (porov. 2 Kor 5, 21), aby na vlastných pleciah niesol ťarchu viny celého ľudstva. Je „služobník Jahveho“, o ktorom nám hovoril prorok Izaiáš v prvom čítaní (porov. 42, 1). Jeho pokora je diktovaná túžbou vytvoriť plné spoločenstvo s ľudstvom, túžbou uskutočniť opravdivú solidaritu s človekom v celom jeho rozporení.

Ježišovo gesto je už predzvesťou kríža, plného prijatia smrti za hriechy človeka. Tento akt poníženia, ktorým sa chce Ježiš plne zjednotiť s Otcovým plánom spásy,



predstavuje plný súlad vôle a úmyslov, ktorá tu bola medzi tromi osobami Najsvätejšej Trojice. Pri takomto akte lásky sa Duch Svätý zjavuje ako holubica, ktorá sa nad ním objavuje a v tej chvíli všetkým, čo sú účastní na krste, hlasom z neba, ktorý všetci počujú, vydáva svedectvo tej láske, ktorá spája Ježiša s Otcom. Otec otvorene zjavuje ľudom hlboké

spoločenstvo, ktoré ho spája so Synom: hlas, ktorý zaznieva z hora dosvedčuje, že Ježiš je vo všetkom poslušný Otcovi a že táto poslušnosť je vyjadrením lásky, ktorá ich navzájom spája. Preto má Otec v Ježišovi svoje zaľúbenie, lebo v Ježišom konaní spoznáva jeho túžbu vo všetkom plniť Otcovu vôľu: „Toto je môj milovaný Syn, v ktorom mám zaľúbenie“ (Mt 3, 17). A tieto Otcove slová už vopred naznačujú aj víťazstvo vzkriesenia.

Milí rodičia, krst, ktorý dnes žiadate pre svoje deti, ich začlení do tejto výmeny vzájomnej lásky, ktorá je v Bohu medzi Otcom, Synom a Duchom Svätým. Týmto gestom, ktoré idem vykonať, sa na ne rozleje Božia láska a zaplaví ich jeho darmi. Prostredníctvom kúpeľa vody budú vaše deti začlenené do života samého Ježiša, ktorý zomrel na kríži, aby nás oslobodil od hriechu a svojím vzkriesením premohol smrť. Preto duchovne ponorené do jeho smrti a vzkriesenia budú tieto deti oslobodené od dedičného hriechu a začne sa v nich život milosti, ktorá je životom samého vzkrieseného Krista. „On – uistuje nás sv. Pavol – ktorý vydal za nás seba samého, aby nás vykúpil z každej nepravosti a očistil si vlastný ľud, horlivý v dobrých skutkoch“ (Tit 2, 14).

Milí priatelia, tým, že nám Pán dal vieru, dal nám to, čo je v živote najcennejšie - najpravdivejší a najkrajší dôvod, prečo žiť. Je to vďaka milosti, že sme uverili Bohu, že sme spoznali jeho lásku, ktorou nás chce spasiť a zbaviť od zlého. Teraz vy, milí rodičia a krstní rodičia, žiadate Cirkev, aby prijala do svojho lona tieto deti, aby im dala krst. Žiadate to preto, aby mali vieru, ktorú ste aj vy sami raz prijali. S prorokom Izaiášom môže každý

kresťan opakovať: „Pán si ma utvoril už v lone matky“ (porov. 49, 5). Tak sú vaše deti, milí rodičia, vzácnym darom od Pána, ktorý si pre seba vyhradil ich srdcia, aby ich mohol naplniť svojou láskou. Prostredníctvom sviatosti krstu ich dnes posväčuje a povoláva nasledovať Ježiša uskutočňovaním ich osobného povolania podľa toho osobitného plánu lásky, ktorý má Otec v mysli pre každé z nich. Métou tohto pozemského putovania bude plné spoločenstvo s ním vo večnom šťastí.

Prijatím krstu dostanú tieto deti do daru nezmazateľnú duchovnú pečat', „charakter“, ktorý navždy potvrdzuje, že prináležia Pánovi a činí ich živými údmi jeho mystického tela, ktorým je Cirkev. Keď vstupujú medzi Boží ľud ako jeho súčasť, pre tieto deti sa dnes začína cesta svätosti a pretváranie sa podľa Ježiša. Je to niečo, čo je do nich vložené ako semienko krásneho stromu, ktorému treba umožniť rásť. Preto, keď si uvedomujeme veľkosť tohoto daru, už od prvých storočí sa veriaci starajú, aby boli pokrstené ich deti len čo sa narodili. Iste, príde potreba slobodného a vedomého rozhodnutia sa pre tento život viery a lásky. No práve preto je potrebné, aby boli po krste vychovávané vo viere, vyučené podľa múdrosti Svätého písma a nauky

Cirkvi, aby tak v nich mohlo rásť semienko viery, ktorú dnes prijímajú a mohli dosiahnuť plnú kresťanskú zrelosť. Cirkev, ktorá ich prijíma medzi svoje deti, sa musí spolu s rodičmi a krstnými rodičmi usilovať sprevádzať ich na tejto ceste rastu. Spolupráca medzi kresťanským spoločenstvom a rodinou je ešte dôležitejšia v súčasnom spoločenskom kontexte, keď je inštitúcia rodiny ohrozovaná z mnohých strán a vo svojom poslaní vychovávať vo viere musí čeliť nemálo ťažkostiam. Vytrácaním sa stálych kultúrnych opôr a rýchlou transformáciou, ktorej je spoločnosť neustále vystavená, sa výchovné úsilie stáva skutočne ťažkým. Preto je nevyhnutné, aby sa farnosti čoraz viac pričiňovali o podporu rodín, malých domácich cirkví, v ich úlohe odovzdávania viery.

Milovaní rodičia, ďakujem spolu s vami Pánovi za dar krstu pre tieto vaše deti. Keď za ne povznášame našu modlitbu, vzývame hojnosť darov Ducha Svätého, ktorý ich dnes posväti na obraz Krista kňaza, proroka a kráľa. Zverme ich materinskému príhovoru Panny Márie, vypošujme pre ich život zdravie, aby mohli rásť a dozrieť vo viere a niesť vo svojich životoch plody svätosti a lásky. Amen!

-jak-

Benedikt XVI. pred modlitbou Anjel Pána

Vatikán (9. januára, RV) - Po slávnostných obradoch v Sixtínskej kaplnke sa Svätý Otec premiestnil do Apoštolského paláca, odkiaľ sa z okna pracovne pred modlitbou Anjel Pána prihovril veriacim zhromaždeným na Námestí sv. Petra.

„Drahí bratia a sestry,

dnes Cirkev slávi Krst Pána, sviatok ktorým sa končí vianočné liturgické obdobie. Toto tajomstvo Kristovho života jasne ukazuje, že jeho príchod v tele je vznešeným skutkom lásky troch božských osôb. Môžeme povedať, že od tejto slávnostnej udalosti stvoriteľské, vykupiteľské a posväcujúce pôsobenie Najsvätejšej Trojice bude stále zjavnejšie v Ježišovom verejnom poslaní, v jeho učení, v zázrakoch, v jeho utrpení, smrti a zmŕtvychvstaní. V Matúšovom evanjeliu čítame, že „Keď bol Ježiš pokrstený, hneď vystúpil z vody. Vtom sa mu otvorilo nebo a on videl Božieho Ducha, ktorý ako holubica zostupoval a prichádzal nad neho. A z neba zaznel hlas: „Toto je môj milovaný Syn, v ktorom mám zaľúbenie“ (Mt 3,16-17).

Duch Svätý „zostupuje“ na Syna a dosvedčuje jeho božstvo, zatiaľ čo Otcov hlas prichádzajúci z neba vyjadruje spoločenstvo lásky. «Záverečná scéna krstu nám hovorí, že Ježiš dostal autentické „pomazanie“, že on je Pomazaný, očakávaný Kristus“ (Gesù di Nazaret, Milano 2007m 47-48) čo potvrdzuje aj podľa Izaiášovo proroctvo: „Hľa, môj služobník priviniem si ho; vyvolený môj, mám v ňom zaľúbenie“ (Iz 42,1). Skutočne je Mesiasom, Synom Najvyššieho, ktorý vystupuje z vôd Jor-

dánu, ustanovuje znovuzrodenie v Duchu a otvorí tým, ktorí chcú, možnosť stať sa Božími deťmi. Nie náhodou každý pokrstený dostáva meno kresťan, čo je synovský charakter, ktorý je nezmazateľným znamením toho, že Duch Svätý dáva človeku zrodiť sa nanovo v lone Cirkvi. Blahoslavený Antonio Rosmini hovorí, že „pokrstený je podrobený tajomnej ale účinnej akcii, ktorá ho pozdvihuje do nadprirodzeného poriadku a vovádza ho do spoločenstva s Bohom“ (Del principio supremo della metodica..., Turín 1857, n. 331). To všetko nastalo znovu dnes dopoludnia v priebehu eucharistickej slávnosti v Sixtínskej kaplnke, kde som udelil sviatosť krstu 21 novorodeným deťom.

Drahí priatelia, krst je počiatkom duchovného života, ktorý nachádza svoje naplnenie prostredníctvom Cirkvi. Vo chvíli samotného krstu sa cirkevné spoločenstvo modlí a zveruje Bohu nové dieťa, rodičia a krstní rodičia sa zaväzujú „novokrstenca“ prijímať a podporovať v kresťanskej formácii a výchove. A to je veľká zodpovednosť, ktorá vyplýva z veľkého daru! Rád by som preto povzbudil všetkých veriacich, aby znovu objavili krásu toho, že sú pokrstení a patria tak do veľkej Božej rodiny, a vydávali radostné svedectvo o svojej viere, aby prinášala plody dobra a svornosti.

Prosme na príhovor blahoslavenej Panny Márie, Pomocnice kresťanov, ktorej zverujeme rodičov, ktorí pripravujú na krst svoje deti ako i katechetov. Celé spoločenstvo nech má účasť na radosti zo znovuzrodenia

Benedikt XVI. diplomatickému zboru akreditovanému pri Svätej stolici

Vatikán (10. januára, RV) – Pápež Benedikt XVI. v pondelok predpoludním prijal na audiencii členov diplomatického zboru akreditovaného pri Svätej stolici. Nosnou témou príhovoru Svätého Otca na tomto tradičnom novoročnom stretnutí bol súvis medzi pokojom a rešpektovaním náboženskej slobody.

„Povzbudzujem všetkých politických lídrov, náboženských vodcov a všetkých ľudí, aby sa s odhodlaním vydali na cestu pravého a trvalého pokoja, ktorá vedie cez rešpektovanie náboženskej slobody“ - s touto výzvou sa pápež Benedikt XVI. v Sala Regia obrátil na 178 diplomatov, zastupujúcich krajiny, s ktorými



mi má Svätá stolica v súčasnosti plné diplomatické vzťahy. Slovensku republiku reprezentoval veľvyslanec Jozef Dravecký. Na začiatku stretnutia pozdravil pápeža dekan diplomatického zboru, veľvyslanec Hondurasu, Alejandro Valladares Lanza. Pápež sa v svojom príhovore sústredil na kvalitu náboženskej slobody z globálneho hľadiska, ale spomenul tiež konkrétne najmä posledné antikresťanské útoky v Iráku a Egypte, poukázal na problém kontroverzného zákona o rúhaní v Pakistane, a pozastavil sa tiež pri západných, najmä európskych pokusoch odstrániť náboženskú dimenziu zo života spoločnosti. .

-jak-/ foto SIR

Generálna audiencia Benedikta XVI.: Sv. Katarína z Janova

Vatikán (12. decembra, RV) – Generálna audiencia Benedikta XVI. bola v stredu v Aule Pavla VI. vo Vatikáne. Svätý Otec hovoril v katechéze o sv. Kataríne z Janova:

Drahi bratia a sestry,

Dnes by som chcel hovoriť o ďalšej svätej, ktorá nesie meno Katarína, po Kataríne Sienskej a Kataríne z Bologne. Hovorím o Kataríne z Janova. Je známa predovšetkým kvôli svojej vízii o očistci. Text, ktorý opisuje jej život a myšlienky, bol publikovaný v tomto hlavnom meste Ligúrie v roku 1551. Je rozdelený do troch častí: samotný Život svätej, Opis a objasnenie o očistci - známejšie ako Traktát - a Dialóg medzi dušou a telom. Finálny redaktor tohto diela bol Katarínin spovedník a kňaz Cattaneo Marabotto.

Katarína sa narodila v Janove v roku 1447 ako posledná z piatich detí. Stala sa sirotou po tom, čo jej otec - Giacomo Fieschi - zomrel, keď bola ešte malá. Matka - Francesca di Negro - vtlačila deťom hlbokú kresťanskú výchovu. Dokonca aj staršia z jej dvoch dcér sa stala rehoľníčkou. Ako šesťnásťročnú Katarínu vydali za Giuliana Adorna, ktorý sa po rôznych obchodných a vojenských záležitostiach na Strednom východe vrátil do Janova, aby sa oženil. Ich manželský život nebol jednoduchý, najmä kvôli manželovmu charakteru, veľmi naklonenému hazardným hrám. Sama Katarína na začiatku viedla veľmi svetský život, v ktorom však nedokázala nájsť pokoj. Po desiatich rokoch v jej srdci bol hlboký pocit prázdna a horkosti.

Jej obrátenie začalo 20. marca 1473 vďaka mimoriadnej skúsenosti. V ten deň vošla do kostola sv. Benedikta a do Kláštora našej Panej milostí, aby sa vyspovedala a

- pokľaknúc pred kňazom – „pocítila“, ako sama píše, „veľkú bolesť na srdci kvôli nesmiernej Božej láske“. S jasným vedomím si svojej biedy a svojich chýb a zároveň aj veľkej Božej dobroty takmer odpadla. Bola zasiahnutá hlboko v duši týmto poznaním samej seba, svojho prázdneho života a zároveň Božej dobroty. Z tohto jej zážitku sa zrodilo rozhodnutie, ktoré ďalej orientovalo celý jej život. Vyjadrené slovami: „Už žiaden svet, už žiaden hriech (Vita mirabile, 3rv)!“ Katarína vtedy ušla z nedokončenej spovede a vrátiac sa domov vošla do najskrytejšej izby a dlho plakala. V tej chvíli bola vnútorne poučená o modlitbe a dostala poznanie nesmiernej Božej lásky voči nej, hriešnici. Bol to duchovný zážitok, ktorý slovami nedokázala vyjadriť (porov. Vita mirabile, 4r). Pri tejto príležitosti sa jej zjavil trpiaci Ježiš obťažovaný krížom, ako je často krát zobrazovaný v tradičnej ikonografii tejto svätice. O pár dní neskôr sa vrátila ku kňazovi a vykonala si nakoniec dobrú spoveď. Takto začal jej „život očisťovania“, trvajúci dlhé obdobie, počas ktorého pociťovala neustálu bolesť kvôli spáchaným hriechom a viedlo ju ku konaniu pokánia a prinášania obetí, aby Bohu ukázala svoju lásku.

Počas tejto cesty sa Katarína stále viac približovala Pánovi, až kým nevstúpila do toho, čo ona nazýva „zjednotený život“. Čiže vzťah hlbokého zjednotenia s Bohom. V Živote svätej je opísané, že jej duša bola vedená a vyučovaná vnútorne iba sladkou Božou láskou, ktorá jej dávala všetko to, čo potrebovala. Katarína sa až natoľko odovzdala do Pánových rúk, že približne 25 rokov žila, ako ona píše, „bez pomoci akéhokoľvek stvorenia iba Bohom učená a vedená (Živote svätej, 117r-118r)“

a živená iba neustálou modlitbou a svätým prijímaním, ktoré prijímala každý deň, čo v tom čase nebolo až také zvyčajné. Až o veľa rokov neskôr jej Pán dal knäza, ktorý sa staral o jej dušu.

Katarína zostala vždy pevnou v dôvere a v poukazovaní na svoju skúsenosť mystického spojenia s Bohom, predovšetkým skrze hlbokú pokoru, ktorú zakusovala vo vedomí všetkých Pánových milostí. Iba túžba vzdania slávy Jemu a napomáhať duchovnej ceste druhých ju viedla k opisaniu toho, čo sa v nej udialo od okamihu jej obrátenia, ktorý bol jej pôvodným a fundamentálnym zážitkom. Miestom jej výstupu k mystickým výškam bola nemocnica v Pammatone, najväčší nemocničný komplex v Janove, ktorej riaditeľkou a duchovnou vodkyňou sa stala. Žila teda životom plne aktívnym, napriek hĺbke jej vnútorného života. Tam sa okolo nej sformovala skupina jej nasledovníkov, učeníkov a spolupracovníkov fascinovaných jej životom viery a lásky. Aj samotný jej manžel bol tým tak očarený, že zanechal svoj márnivý život, stal sa františkánskym terciárom a presťahoval sa nemocnice, aby mohol pomáhať svojej manželke. Katarínino úsilie pri starostlivosti o chorých pokračovalo až do konca jej pozemského života, 15. septembra 1510. Od jej obrátenia až po smrť sa neudiali žiadne mimoriadne udalosti, ale dva prvky charakterizujú celú jej existenciu: na jednej strane jej mystický život v hlbokkej jednote s Bohom, prežívaný ako manželská jednota; na druhej strane pomoc chorým, spravovanie nemocnice, služba bližným, obzvlášť tým najbiednejším a opusteným. Tieto dva póly - Boh a bližný - úplne naplnili jej život, ktorý prakticky prežila medzi múrmi nemocnice.

Drahí priatelia, nikdy nesmieme zabudnúť, že čím viac milujeme Boha a sme vytrvalí v modlitbe, tým viac dokážeme skutočne milovať tých, ktorí stoja okolo nás, ktorí sú nám blízki, pretože budeme schopní vidieť v každom človeku Pánovu tvár, ktorý miluje bez hraníc a bez rozlišovania. Mystika nevzdáľuje od bližneho a nevedie k abstraktnému životu, ale približuje k bližnemu, pretože začíname vidieť a konať s očami a srdcom Božím.

Katarínine myšlienky o očistci, pre ktoré je obzvlášť známa, je zhrnuté v posledných dvoch častiach knihy citovanej na začiatku: Traktát o očistci a

Dialóg medzi dušou a telom. Je dôležité poznamenať, že Katarína vo svojom mystickom zážitku nedostala žiadne špecifické zjavenie ohľadne očistca alebo o dušiach, ktoré sa v ňom očisťujú. Akokoľvek v spisoch, inšpirovaných našou svätou, je to jedným z centrálnych prvkov a špecifický opis očistca je mimoriadne originálny - vzhľadom na svoju epochu. Prvá originálna vlastnosť sa týka „miesta“ očisťovania duší. V jej čase bol očistec zobrazovaný s použitím charakteristik priestoru. Myslelo sa hlavne na miesto, v ktorom sa nachádza očistec. Katarína naopak neopisuje očistec ako nejaké miesto, či krajinu kdesi v útrobach zeme. Ale je to - nie vonkajší - ale vnútorný oheň. Toto je očistec: vnútorný oheň. Svätica hovorí o ceste očisťovania duše, nasmerované k plnému spoločenstvu s Bohom, vychádzajúc z vlastnej skúsenosti hlbokkej bolesti kvôli spáchaným hriechom, v porovna-

ní s nekonečnou láskou Boha. Počuli sme o okamihu jej obrátenia, v ktorom pociťuje Božiu dobrotu a zároveň vzdialenosť svojho života od tejto dobroty. Je to horiaci oheň vo svojom vnútri, je to oheň, ktorý očisťuje a ktorý je očistcom. Aj toto je originálna myšlienka vzhľadom na súčasné myslenie. Nevychádza sa z dialky, aby sa opísali utrpenia očistca, ako bolo zvyčajné - a snáď aj dnes ešte počuť - a z toho neskôr naznačiť cestu očisťovania a obrátenia, ale vychádza sa z vlastnej a vnútornej skúsenosti svojho života a cesty k večnosti. Duša, hovorí Katarína, predstupuje pred Boha ešte stále naviazaná na svoje túžby a na tresty, odvodené od hriechov a toto ju robí neschopnou užívať si blažený pohľad na Boha. Katarína tvrdí, že Boh je tak čistý a svätý, že duša s poškvrou hriechu sa nemôže ukázať v prítomnosti Božieho majestátu (porov. Vita mirabile, 177r). Aj my cítime, akí sme vzdialení, plní rôznych vecí, kvôli ktorým nemôžeme vidieť Boha. Duša si je vedomá nesmiernej lásky a dokonalej spravodlivosti Božej a kvôli tomu trpí, pretože neodpovedala správnym spôsobom na túto lásku. A práve samotná láska k Bohu sa stáva plameňom, samotná láska dušu očisťuje od poškvín hriechu.

V Kataríne pozorujeme prítomnosť teologických a mystických prameňov, z ktorých bolo bežné čerpať v tom čase. Obzvlášť sa nachádza typický obraz Dionýza Areopagitu, poukazujúci na zlatú niť, ktorá spája ľudské srdce so samotným Bohom. Keď Boh očistil človeka, pripútal si ho jemnučkým zlatým vláknom, ktorým je jeho láska, a priťahuje ho k sebe tak silno, že človek zostáva akoby „premožený a porazený“. Tak ľudské srdce je akoby presiaknuté Božou láskou, ktorá sa stáva jediným sprievodcom, jedinou hnacou silou jeho existencie (porov. Vita mirabile, 246rv). Táto situácia pozdvihnutia k Bohu a zanechania svojej vlastnej vôle, vyjadrená v obraze nite, je použitá Katarínou k vyjadreniu účinku Božieho svetla na duše v očistci. Svetla, ktoré ich očisťuje a pozdvihuje k ohnivému jasu Boha (porov. Vita mirabile, 179r).

Drahí priatelia, svätí v svojich zážitkoch jednoty s Bohom dosahujú hlboké „poznanie“ Božích mystérií, v ktorých láska a poznanie sa navzájom prelínajú a stávajú sa i pre samotných teológov v ich štúdiu inteligentia fidei mystérií viery, pri reálnom prehĺbení mystérií, ako napríklad toto: čo je to očistec?

Svojím životom nás sv. Katarína učí, že čím viac milujeme Boha a vstupujeme do blízkosti s ním v modlitbe, tým viac sa on necháva spoznať a zapaluje naše srdcia jeho láskou. Píšuc o očistci, sv. Katarína nám pripomína základnú pravdu viery, ktorá sa pre nás stáva pozvaním modliť sa za zosnulých, aby mohli dosiahnuť blažený pohľad na Boha v spoločenstve svätých (porov. KKC, 1032). Pokorná, verná a veľkodušná služba, ktorú táto svätica konala počas celého svojho života v nemocnici Pammatone, je svetlým príkladom lásky k všetkým a povzbudením zvlášť pre ženy, ktoré podstatne prispievajú k životu spoločnosti a Cirkvi ich cennou službou, obohatenou o im vlastnú citlivosť a pozornosť voči biednym a núdzným.

Preklad: Ľubomír Rebek

Prípravné stretnutie na Svetové dni mládeže v Madride

Zástupcovia z viac ako 84 krajín a 57 cirkevných inštitúcií sa stretli v Madride, aby hovorili o podrobnostiach organizácie Svetových dní mládeže, ktoré sa v hlavnom meste Španielska budú konať v dňoch 16. – 21. augusta tento rok. Medzi vyše 234 delegátmi sú aj predstavitelia Pápežskej rady pre laikov, vrátane jej predsedu kardinála Stanislawa Rylka. Ten sa stretol so skupinou dobrovoľníkov, ktorým poďakoval za „štedrú spoluprácu“ pri podujatí. „Pre mnohých mladých ľudí, ktorí pochádzajú z každého kúta zeme, bude veľmi dôležité vidieť vašu pohostinnosť, vášho ducha obety počas Svetových dní mládeže. Niekedy možno v na prvý pohľad neviditeľných, ale nemenej dôležitých prácach,“ uviedol kardinál. Povzbudil dobrovoľníkov, aby svojim priateľom nehovorili: „Musíte prísť na Svetové dni mládeže“, stačí povedať: „Stojí to za to!“ Na stretnutí v Madride sa až do 15. januára bude hovoriť o podrobnostiach, ako sú ubytovanie, údržba, doprava, registrácie, víza a dobrovoľnícka pomoc. Účastníci prípravného stretnutia SDM môžu navštíviť aj miesta, na ktorých sa v auguste budú odohrávať hlavné body programu. **SIR/ -dj-**

Európsky parlament odmietol nový biopatent

Európa (12. januára, RV) - „Patentovanie niečoho, čo nie je výsledkom bádania, ale zničenia ľudského života je absolútne neprijateľné,“ zhodli sa poslanci Európskeho parlamentu bez ohľadu na stranícku príslušnosť v súvislosti so dnešným pojednávaním Európskeho súdneho dvora (ESD). Ten má rozhodovať o žiadosti nemeckého vedca Olivera Brüstlea, ktorý pred niekoľkými rokmi požiadal o patent na vytváranie buniek, ktoré pochádzajú z ľudských embryí, ako aj na ich použitie pre terapeutické účely. Tento patent mu bol síce udelený, následne však súd prijal námietku hnutia Greenpeace proti nemu. Brüstle sa proti rozhodnutiu odvolal a nemecký federálny súdny dvor (Bundesgerichtshof - BGH) postúpil celý prípad ESD.

Na včerajšej tlačovej konferencii, kde Slovensko zastupoval europoslanec Miroslav Mikolášik, ktorý je predsedom pracovnej skupiny EP pre bioetiku, poslanci v tejto súvislosti pripomenuli rezolúciu Európskeho parlamentu o biopatentoch z roku 1998, ktorá takéto techniky už raz odmietla. „Ľudské telo na jednotlivých stupňoch svojho vzniku a vývinu, vrátane sekvencie alebo časti sekvencie nejakého génu, nemôžu predstavovať patentovateľné vynálezy,“ uvádza sa v smernici.

„Snaha patentovať si fungovanie ľudského tela predstavuje nielen prekročenie hranice etiky, ale aj zdravého

rozumu. Oliver Brüstle žiada finančný profit z dokonalosti ľudského stvorenstva. Ak aj jeho autorstvo odmieta priznať Bohu, je nezmyslom privlastniť si ho. Navyše, kde sa zastaví jeho honba za finančným profitom je ťažké predpokladať. Preto treba komercializáciu ľudského tela odmietnuť hneď na začiatku,“ vyhlásil Mikolášik.

Spolu s ním sa tlačovej konferencie zúčastnili Peter Liese (EĽS - Nemecko), Vittori Prodi (S&D - Taliansko), Carlo Casini (EĽS - Taliansko), Eva Lichtenberger (Zelení - Rakúsko),

Ústne pojednávanie pred Európskym súdnym dvorom sa začalo dnes 12. januára 2011. **-Im-**

Nebezpečenstvo zániku kresťanov vo Svätej zemi

Svätá zem (13. januára, RV) - Stretnutie zástupcov biskupských konferencií Európy a Severnej Ameriky, konané od 10. do 13. januára na podporu kresťanských komunít Svätej zeme a na ochranu mieru a medzináboženského dialógu, sa dnes končí. Napätie v Gaze však zatiaľ stále stúpa. Po palestínskom raketovom útoku izraelské letectvo vykonalo tri nájazdy na Pásmo Gazy. O význame misie európskych a severoamerických biskupov v tejto politickej situácii biskup Nazaretu, Mons. Giacinto-Boulos Marcuzzo, vikár latinského patriarchátu pre Izrael povedal:

„Pre nás je táto návšteva veľmi dôležitá, pretože sme menšinou a to menšinou - ako vieme - v ohrození zániku. Chceme, aby toto úsilie na ochranu a podporu prítomnosti kresťanov vo Svätej zemi nebolo len našou povinnosťou, ale - ako zdôraznil a neustále opakuje Svätý Otec - aj zodpovednosťou celého kresťanského spoločenstva.“

Na otázku, či posledné prejavy vyostrenia situácie sú izraelskou odpoveďou na túto iniciatívu, biskup Nazaretu poznamenal:

„Prirodzene, nazdávame sa, že to bola skúška nervov, kontrola situácie. Predpokladáme, že je to aj čiastočná odpoveď: Nechceme, aby kvôli niektorým nešťastným krokom nasledovali neproporčné reakcie, ako sa žiaľ stalo v minulosti. My, ako Cirkev, veríme, že násilie, žiadne násilie nie je správnou cestou k nájdeniu riešenia. Aj skúsenosť nám to hovorí. Iba rokovania a dialóg medzi stranami môžu viesť ku skutočnému a trvalému riešeniu.“

Akú nádej majú kresťania Svätej zeme? Ako vidia budúcnosť? Odpovedá miestny biskup:

„Budúcnosť nie je jasná, a to je to, čo nás najviac trápi. Nevieme, aká by mohla byť pretože nevidíme ani minimálne podmienky pre skutočný mier. Tu musí byť trvalý mier založený na spravodlivosti! Žiaľ, momentálne sme ďaleko od týchto základných podmienok na dosiahnutie skutočného pokoja!“ **-jak-**

Spomienková svätá omša k výročiu zemetrasenia na Haiti

Vatikán (8. januára, RV) – Kardinál Tarcisio Bertone, vatikánsky štátny sekretár, v stredu 12. januára pri príležitosti prvého výročia zemetrasenia na Haiti slúžil v Bazilike Santa Maria Maggiore svätú omšu.

„Táto iniciatíva uctiť si pamiatku obetí zemetrasenia bola podporená veľvyslancom Haiti pri Svätej stolici a k účasti boli pozvaní členovia diplomatického zboru akreditovaného pri Svätej stolici a ďalšie diplomatické zbory v Ríme.“ Na následky zemetrasenia zomrelo viac než 220 000 ľudí. Dnes jeden milión ľudí, vrátane 500 tisíc detí, stále žije v dramatických podmienkach v stanoch. Vypuknutie cholery v posledných mesiacoch si vyžiadalo ďalšie tisíce obetí.

-jak-

Návšteva kardinála Saraha na Haiti rok po zemetrasení

Haiti (10. januára, RV) – Pri príležitosti prvého výročia zemetrasenia, ktoré postihlo Haiti 12. januára 2010 je na návšteve Haiti v mene Svätého Otca kardinál Robert Sarah, predseda Pápežskej rady Cor Unum, ktorá koordinovala pomoc Cirkvi krajine, postihnutej zemetrasením. Kardinál Sarah o tejto ceste povedal: „Idem v mene Svätého Otca, aby som vyjadril spoločenstvo pápeža s haitským ľudom a obzvlášť uistil o jeho modlitbe. Samozrejme, že budem mať príležitosť hovoriť s mnohými ľuďmi, sláviť svätú omšu s biskupmi a Božím ľudom, a pri tejto príležitosti sa budem snažiť ukázať, že nielen Svätý Otec je blízko obyvateľom Haiti, ale celá Cirkev je na dosah ruky a modlí sa za ľudí z Haiti, ktorí trpia, napriek nádeji skutočnej pomoci pri obnove krajiny. Je pravda, že sme urobili veľa, ale musíme pokračovať, lebo je ešte stále čo robiť: budovať školy, nemocnice, domy...“

Počas spomienkovej svätej omše k výročiu zemetrasenia, slávanej v stredu na priestranstve pred ruinami katedrály v Port-au-Prince, prečítal kardinál Robert Sarah posolstvo pápeža Benedikta XVI. Svätý Otec v posolstve ťažko skúšanej krajine vyjadril „povzbudenie a duchovnú blízkosť“, ubezpečil jej obyvateľov o svojej modlitbe a ponúkol slovo nádeje v týchto zložitých okolnostiach:

„Je to čas na budovanie odznovu, a to nielen budov, zariadení, ale predovšetkým občianskeho, sociálneho a náboženského života spoločnosti.“

Preto pápež ďalej vyzýva a povzbudzuje, aby „haitský ľud bol prvým protagonistom svojich súčasných dejín a svojej budúcnosti, počítajúc aj s pomocou medzinárodnej pomoci, ktorá už preukázala a preukazuje známky veľkorysosti prostredníctvom finančnej podpory a dobrovoľníkov, pochádzajúcich zo všetkých krajín“.

Pápež Benedikt XVI. uzatvára svoje posolstvo vyjadrením nádeje, vloženéj do modlitby:

„Zverujem vás príhovoru Panny Márie ustavičnej pomoci, patrónky Haiti a som si istý, že nebu nie sú ľahostajné vaše modlitby. Kiež Boh žehná všetkým Haitanom.“

Milión Haitanov, z toho polovica detí, stále žije v stanoch, kde okrem iného čelia epidémii cholery, na následky ktorej zomrelo od októbra ďalších 3.800 osôb. Kardinál Sarah okrem posolstva Svätého Otca odovzdal Haitanom aj finančný dar od pápeža na rekonštrukciu škôl a kostolov.

-jak-

Nárast počtu prípadov sexuálneho násillia na Haiti

Haiti (8. januára, RV) – Podľa najnovších správ organizácie Amnesty International, po zemetrasení a epidémii cholery, Haiti prežíva ďalší ťažký úder v podobe narastajúceho sexuálneho násillia páchaného na ženách. Desiatkam tisícov žien, ktoré sa museli zmieriť so stratou blízkych, svojich domovov, či osobného majetku počas minuloročného zemetrasenia, zvyšuje traumy fakt, že musia žiť každý deň a najmä každú noc pod neustálou hrozbou sexuálneho násillia. Proti tomuto neakceptovateľnému škandálu by mal zasiahnuť haitskou vládou čoskoro vytvorený nový špecializovaný orgán.

Sexuálne násillie naberá dramatické rozmery. V prvých piatich mesiacoch po zemetrasení bolo hlásených cez 250 prípadov znásillenia, počas roka zo dňa na deň viac. Nedôvera obyvateľov voči policajným zločkám spôsobuje, že viaceré prípady znásillenia nie sú vôbec ohlásené. Haiti tak čelí ďalšiemu negatívne fenoménu tragických rozmerov. Riccardo Noury, hovorca talianskej sekcie Amnesty International, hovorí: „Medzinárodné organizácie, ktoré sú zapojené do procesu obnovy krajiny po zemetrasení, by mali pamätať na nevyhnutnosť chrániť ženy a dievčatá. Nová vláda by mala vydať pokyny policajným zločkám, prítomným v stanových táboroch, kde v súčasnosti žije viac než milión ľudí, ktorých postihlo zemetrasenie.“

Haitská vláda by mala okamžite začať procesy proti osobám zodpovedným za znásillenia. Administratívny systém na Haiti sa však neustále rúca. „Je neprijateľné, že ešte aj rok po zemetrasení má škandál sexuálneho zneužívania takéto rozmery“, povedal Noury. Situácia v krajine sa neustále zhoršuje, neberú sa do úvahy otázky ľudských práv v krajine. Skutočnosť je taká, že problém sexuálneho násillia existoval na Haiti ešte pred zemetrasením. Bez rázneho zásahu novej vlády a medzinárodného spoločenstva sa situácia v krajine, v ktorej kolabuje štátna správa a súdnictvo, bude naďalej rapídne zhoršovať.

-mak-

Biskupi USA odsudzujú násilie proti kresťanom

USA (7. január, RV) - V listoch, adresovaných hlavne Koptskej pravoslávnej cirkvi v Egypte a americkej ministerke zahraničných vecí Hillary Clintonovej, biskupi USA odsudzujú nedávne útoky na kresťanov, predovšetkým teroristický útok proti Koptskej pravoslávnej cirkvi v Alexandrii. Vyjadrujú tiež solidaritu s obeťami náboženského násillia a potvrdili pokračujúce úsilie Cirkvi o náboženskú slobodu všetkých ľudí, najmä však náboženských menšín.

Vo svojom liste Shenoudovi III., patriarchovi Alexandrie, newyorský arcibiskup Timothy Dolan, predseda Americkej biskupskej konferencie, označil atentát proti kresťanom v Egypte za „šokujúci útok na ľudské životy a na náboženskú slobodu“. „Bol som zdesený, keď som sa dozvedel, že viac ako 20 ľudí zomrelo a viac ako 100 ich bolo zranených. Strata toľkých nevinných životov a tak nezmyselné násilie volá k rozhodnému odsúdeniu zo strany náboženských predstaviteľov a vôbec všetkých ľudí dobrej vôle“, napísal arcibiskup Dolan. Uistil tiež, že katolícki biskupi USA sú v tomto období skúšok a bolesti solidárni so všetkými trpiacimi.

Biskup J. Howard Hubbard, predseda Výboru pre medzinárodnú spravodlivosť a mier, svoje vážne znepokojenie vyjadril formou listu, adresovanému sekretariátu ministerstvu zahraničných vecí. Útok proti kresťanom v Egypte, Iraku a Nigérii, ako aj v iných krajinách cez Vianoce a na Nový rok označil za „neslýchané porušovanie ľudských práv“, rovnako odsúdil aj „ľahostajnosť a nečinnosť zo strany vlád k ochrane svojich vlastných občanov“. Biskup Hubbard tiež citoval z nedávneho posolstva pápeža Benedikta XVI. k Svetovému dňu za pokoja, v ktorom Svätý Otec vyzval k rešpektovaniu náboženskej slobody zdôrazňujúc, že náboženská sloboda je „cestou k pokoju“. „Žiadame všetkých, aby sa modlili za náboženskú slobodu kresťanov a iných náboženských vyznaní“, povedal arcibiskup Dolan v osobitnom vyhlásení: „Nedávne násillia na Blízkom východe a pokračujúce ohrozovania slobody náboženského vyznania v krajinách ako je Pakistan, Nigéria, Čína a Severná Kórea nám pripomínajú to, čo pápež Benedikt XVI. nedávno povedal, že náboženská sloboda je nevyhnutná nielen ako ľudské právo, ale je potrebná aj k zabezpečeniu svetového pokoja“.

-pd-

Mons. Celli k riešeniu konfliktu medzi Nikaraguou a Kostarikou

Nikaragua (8. januára, RV) - Predseda Pápežskej rady pre spoločenské komunikačné prostriedky, arcibiskup Claudio Maria Celli, je v týchto dňoch na návšteve

v Nikarague. Túto krajinu navštívil pri príležitosti 50. výročia vzniku tamojšieho katolíckeho rádia. Vo svojom úvodnom príhovore poukázal na slová pápeža, ktoré povedal vo svojom posolstve pri príležitosti Vianoc. Svätý Otec v nich vyjadril nádej, že narodenie Spasiteľa prinesie pokoj medzi národmi. „Dve krajiny, inšpirované kresťanstvom, s ťažkosťami moderného života, sa musia stretnúť na svojej ceste vo vzájomnom dialógu i porozumení a riešiť existujúce problémy mierovou cestou“, povedal arcibiskup počas tlačovej konferencie v Manague. Vo svojom príhovore narážal na konflikt medzi Nikaraguou a Kostarikou, ktorý sa datuje od polovice októbra minulého roka. Vláda Kostariky totiž obvinila Nikaragu z vyvážania odpadov na ostrov Calero. Odpad vzniká z bagrovania rieky San Juan, ktorá je na hranici medzi oboma krajinami. Celé toto územie sa takto stáva vojenským sektorom Nikaraguy. Hádka bola tiež postúpená na Medzinárodný súdny dvor v Haagu. Prezident Nikaraguy Daniel Ortega povedal, že je otvorený k dialógu, avšak prezidentka Kostariky Laura Chinchillová oznámila, že pristúpi k dialógu až po stiahnutí vojsk z tejto oblasti. „Z našej strany môžeme pomôcť tejto situácii len modlitbou za to, aby tieto dva národy v duchu evanjelia našli spoločné riešenie konfliktu“, povedal arcibiskup Claudio Maria Celli.

-pd-

Kardinál Bagnasco: Kresťania sú prenasledovaní, pretože hovoria o rovnosti

Taliancko (7. januára, RV) – „Spolu so Svätým Otcom sme šokovaní z toľkého násillia a náboženskej neznášanlivosti a pýtame sa: Prečo?“, to je otázka, ktorú vyslovil kardinál Angelo Bagnasco, janovský arcibiskup a predseda Konferencie biskupov Talianska (CEI), v homílii počas eucharistickej slávnosti pri príležitosti včerajšej slávnosti Zjavenia Pána v katedrále v Janove.

„Kresťania, tam kde žijú vo väčšine, nie sú arogantní voči nikomu, ani netolerantní. Rešpektujú zákony a zúčastňujú sa na politickom živote krajiny, obhajujú základné ľudské hodnoty, ktoré sú základmi humanizmu a spravodlivej a slobodnej spoločnosti. Kresťania sú diskriminovaní a prenasledovaní práve preto, že – v mene Krista – hovoria o dôstojnosti človeka a rovnosti každej osoby. Hovoria o svedomí, o láske k nepriateľom. A preto sú – podľa niektorých – nebezpeční a neprijateľní, sú netolerovaní a odsúdení k prenasledovaniu a smrti!“

Kardinál nakoniec vyzval všetky národy a obzvlášť Európu, aby sa – silným a zreteľným hlasom – postavili k zachovávaní práva na náboženskú slobodu „všade a bez výnimiek“.

-lr-

Novoročné stretnutie prezidenta SR s predstaviteľmi cirkví a náboženských spoločností

Štát by nemal s cirkvami súperiť, ale spolupracovať, uviedol vo svojom príhovore prezident Ivan Gašparovič 11. januára na stretnutí s predstaviteľmi cirkví a náboženských spoločností, ktoré pôsobia na Slovensku.

Prezident zdôraznil, že v roku 2013 nás čakajú oslavy 1150. výročia príchodu sv. Cyrila a Metoda na Veľkú Moravu. Nielen cirkvi budú oslavovať týchto dvoch svätcov, európskych spolupatrónov, ktorí priniesli Sväté písmo v reči blízkej našim predkom. „Nebola to len zrozumiteľná zvesť viery a forma liturgie, ale aj nová kultúra, mravnosť a právne normy, ktoré položili základy nového právneho poriadku. Ústava garantuje aj právo cirkví a náboženských spoločností spravovať svoje záležitosti, zriaďovať svoje orgány, ustanovovať svojich duchovných, zakladať rehoľné a iné cirkevné inštitúcie nezávislé od štátnych orgánov. Citovaný článok ťažko nájdeme v iných, aj demokratických ústavách. Ide o to, aby sme všetci, bez rozdielu náboženstva, či vierovyznania, tento princíp poznali, riadili sa ním a takým spôsobom vytvárali predpoklady každého občana, aby myslel slobodne bez toho, aby ktokoľvek mohol do týchto ústavných princípov takým alebo onakým spôsobom zasahovať,“ uviedla hlava štátu.

Ivan Gašparovič v príhovore citoval aktuálne slová pápeža Benedikta XVI.: „Bez vnútorných foriem solidarity a vzájomnej dôvery trh nemôže plne vykonávať svoju ekonomickú funkciu.“ V tomto kontexte prezident podčiarkol, že „ekonomika, podľa učenia Cirkvi, by mala byť zameraná na dosahovanie dobra, o ktoré sa má starať predovšetkým, politická moc. Ekonomickú činnosť nemožno považovať za antisociálny jav. Trh sám osebe nemôže byť miestom prevahy silnejšieho nad slabším. Takýto model v dnešnom modernom svete by nemal byť vôbec akceptovateľný. Aj tieto myšlienky nás nabádajú k tomu, aby politika a aktivity v rôznych štruktúrach spoločnosti neobchádzali sociálnu zodpovednosť, spravodlivosť, solidaritu a mravnú, spravodlivú schopnosť prerozdeľovať spoločenské bohatstvo, často egoisticky viazané len na individuálne vlastníctvo.“

V ďalšej časti svojho príhovore prezident apeloval na podporu rodiny, pretože táto vytvára podmienky pre vzdelanie, duchovný život v záujme národne i národnostne, a vôbec občiansky usporiadaného spoločenstva Slovenskej republiky. „Tým chcem len zdôrazniť, že nám záleží na jednote občanov našej republiky, na jednote slovenského národa, ale aj na spolužití, mravnosti príslušníkov národnostných menšín, ktoré žijú v Slovenskej republike,“ povedal prezident a zaželel predstaviteľom cirkví, aby sa im darilo vytvárať také občianske spoločenstvo Slovenskej republiky, ktoré bude hodno nasledovať aj v iných európskych štátoch.

Delegáciu Katolíckej cirkvi, v ktorej bol prítomný aj apoštolský nuncius na Slovensku Mons. Mario Giordana,

uviedol predseda Konferencie biskupov Slovenska, bratislavský arcibiskup-metropolita Mons. Stanislav Zvolenský. Práve on predniesol oficiálny príhovor. Zvlášť ocenil, že prezident vo svojom novoročnom príhovore apeloval na úlohu rodiny a vyslovil svoju dennodennú ústarostenosť nad obvyklým množstvom problémov, s ktorými musí slovenská rodina zápasiť. „Každý spoločenský model, ktorý má v úmysle slúžiť dobru človeka nemôže neprihliadať na ústredné miesto a zodpovednosť rodiny,“ podčiarkol Mons. Zvolenský.

Za Ekumenickú radu cirkví na Slovensku sa prihovorel Miloš Klátik, ktorý zdôraznil, že častokrát vyslované novoročné želania „žiť v pokoji a v porozumení neznamenať zatvárať oči pred krivdami a nespravodlivosťou, nemorálnosťou a neetickými postojmi, čo v konečnom dôsledku spôsobuje rozpad spoločnosti, rodinného spoločenstva.“

Za židovskú náboženskú obec sa prihovorel Pavel Traubner, ktorý vyzdvihol, že „židovskí spoluobčania SR sú rešpektovaní ako plnohodnotní občania SR.“ Sľúbil hlave štátu, že sa budú snažiť „pri budovaní SR, pri budovaní demokracie, pri budovaní hospodárstva a kultúry, pretože to nevnímame ako povinnosť, ale ako radosť konať tak pre našu vlasť.“ Podčiarkol prezidentovi Gašparovičovi aj za prevzatie záštity nad projektom udeľovania medailí Jad Vašem, ktorými sú oceňovaní slovenskí občania, ktorí počas holokaustu zachraňovali nevinných židovských spoluobčanov.

Na stretnutí bol prítomný aj minister kultúry Daniel Krajcer.

TK KBS

Vojenský ordinár požehnával silové rezorty a ich zložky

Tradičiu požehňavania domov, bytov a pracovných priestorov v období Zjavenia Pána neporušil ordinár OS a OZ SR Mons. František Rábek. V uplynulom týždni navštívil aj so speváčkami katedrálneho zboru Ministerstvo dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja SR, aby všetkým jeho pracoviskám udelil tradičné trojkráľové požehnanie. Na malej slávnosti za zúčastnil aj minister dopravy Ján Figel' a zástupcovia zamestnancov ministerstva. Neobišiel ani Prezídium Policajného zboru na čele s jeho prezidentom plk. Jaroslavom Spišiakom. Podobne pokropil Trojkráľovou vodou aj kancelárie ministra vnútra v prítomnosti oboch rezortných predstaviteľov Daniela Lipšica a Maroša Žilinku. Trojkráľové koledy zazneli aj na Prezídiu Hasičského záchranného zboru a Požiarno technického a expertízneho ústavu. Na Generálnom riaditeľstve Zboru väzenskej justičnej stráže ordinár využil návštevu aj k rozhovorom s jeho generálnym riaditeľom plk. Róbertom Mudrončekom a následne požehnal kancelárie aj jeho podriadených. Na záver trojkráľového turné navštívil ordinár aj Ministerstvo obrany SR. -tu-

Predstavitelia KBS sa stretli s ministrom zahraničných vecí SR



Minister zahraničných vecí SR Mikuláš Dzurinda sa 10. januára 2011 v priestoroch Palugyayovho paláca MZV SR v Bratislave stretol na pracovnej večeri s predsedom Konferencie biskupov Slovenska Mons. Stanislavom Zvolenským a ďalšími biskupmi Katolíckej cirkvi. Témou rozhovorov bol aktuálny stav vzájomnej spolupráce, ako aj pracovná návšteva ministra vo Vatikáne v dňoch 11. a 12. januára 2011, počas ktorej sa stretnie so sekretárom Svätej Stolice pre vzťahy so štátmi Mons. Dominiquom Mambertim. Mikuláš Dzurinda absolvuje aj krátke stretnutie so Svätým Otcom Benediktom XVI. na záver generálnej audiencie.

Za Konferenciu biskupov sa okrem predsedu KBS, Mons. Stanislava Zvolenského na stretnutí zúčastnili aj podpredseda KBS Mons. Viliam Judák a biskupi Mons. František Tondra, Mons. Rudlof Baláž, Vladyka Peter Rusnák a Mons. František Rábek. **-dj-/ foto Peter Zimen**

Návšteva vladyku Jána v Levoči

Spoločenstvo gréckokatolíckych veriacich v Levoči začalo nový kalendárny rok 2011 s archijerejským požehnaním. V nedeľu 9. januára 2011 miestnu gréckokatolícku cirkev navštívil vladyka Ján, prešovský arcibiskup-metropolita. Spolu s ním zavítal do farnosti emeritný pomocný pražský biskup Ján Eugen Kočiš. Po slávnostnom vstupe do chrámu oboch biskupov privítal člen farskej rady p. Michal Škovirha.

Archijerejská slávnostná svätá liturgia bola umocnená Božím slovom, v ktorom vladyka Ján pozval veriacich vyjsť z tmy do svetla, chcieť zanechať tmú hriechu a nebáť sa žiť vo Svetle, ktorým je Kristus. Po skončení svätej liturgie sa miestny farár Rastislav Višňovský poďakoval biskupom za návštevu a vytvorenie spoločen-

stva pri eucharistickom prestole. Návšteva sa konala v čase, v ktorom si otec arcibiskup Ján pripomenul 8. výročie biskupskej vysviacky (6. 1. 2003) a otec biskup Ján Eugen 60. výročie kňazskej vysviacky (1. 1. 1951). Kyticou kvetov im veriaci zablahoželali k týmto výročiam. Aj mladí z farnosti prispeli svojím spevom a po skončení svätej liturgie si spolu s vladykom Jánom zapievali „Ty si najvyšší...“.

Daniela Višňovská

Stretnutie arcibiskupa Bezáka so Slováckmi žijúcimi v Ríme

13. januára 2011 sa v kostole san Girolamo della Carità v Ríme, uskutočnilo stretnutie trnavského arcibiskupa Mons. Róberta Bezáka, predsedu Rady KBS pre Slovákov v zahraničí, so spoločenstvom Slovenskej katolíckej misie v Ríme, ktorá si tak pripomenula 5. výročie svojho založenia. Medzi koncelebrujúcimi kňazmi boli aj Mons. Pierpaolo Felicolo, riaditeľ úradu Migrantes Rímskeho vikariátu, a don Philip Goyret, rektor kostola san Girolamo della Carità. Na stretnutí bol prítomný i veľvyslanec SR pri Svätej Stolici Jozef Dravec-ky s manželkou.

Juraj Vittek

Relikvia sv. Cyrila v Šaštínskom dekanáte Bratislavskej arcidiecézy

V sobotu 8. januára 2011 preniesol bratislavský arcibiskup metropolita Stanislav Zvolenský relikviu svätého Cyrila z bratislavskej Katedrály svätého Martina do národnej Baziliky Sedembolestnej Panny Márie v Šaštíne. V homílii prednesenej počas slávnostnej svätej omše pripomenul, že prítomnosť malej čiastočky z tela svätého Konštantína - Cyrila je podnetom k prežívaniu duchovného spojenia s ním, ktorý je živý pred Bohom. Arcibiskup Zvolenský poukázal aj na zbožnosť svätého Konštantína pri tvorbe slovanského písma, keď do jej písmen zakódoval kresťanské symboly trojjediného Boha, jeho nekonečnosti a Kristovho utrpenia.

Relikvia bude celý týždeň putovať po jednotlivých farnostiach Šaštínskeho dekanátu.

V sobotu 15. januára bude relikvia prenesená do Skalického dekanátu, kde bude prevzatá o 18.00 hodine na svätej omši v Skalici za účasti bratislavského arcibiskupa Stanislava Zvolenského.

Jozef Haľko

Katolícka univerzita v Ružomberku otvorila v Levoči nové priestory

Približne sedem miliónov eur stála rekonštrukcia priestorov Inštitútu Juraja Páleša Pedagogickej fakulty Katolíckej univerzity v Ružomberku (PF KU), ktorý v sobotu 8. januára slávnostne otvorili v Levoči. Rekonštrukčné práce univerzita financovala zo zdrojov EÚ v rámci operačného programu Výskum a vývoj a dotácie Ministerstva školstva, vedy, výskumu a športu SR. Nové priestory poslúžia na skvalitnenie vyučovacieho procesu a vytvoria podmienky na vznik nových a rozvoj existujúcich študijných programov, uviedol rektor KU prof. Tadeusz Zasępa. Aktuálne sa na Inštitúte Juraja Páleša PF KU v Levoči vzdeláva 900 poslucháčov v študijných programoch špeciálna pedagogika a pedagogika mentálne postihnutých a predškolská a elementárna pedagogika v dennej a externej forme.

Ako informoval dekan PF KU doc. Tomáš Jablonský, rekonštrukčné práce začali v roku 2007, objekt bol skaudovaný a odovzdaný do užívania v novembri 2010. V školskom trakte inštitútu sa celkovo vybuďovalo vyše 25 kabinetov a 15 menších učební, 10 učební s kapacitou 45 miest, jedna stupňovitá učebňa pre 115 študentov a jedna dvojpodlažná aula s 214 miestami. V podkroví školského traktu sa nachádzajú priestory polytechnickej a dramatickej výchovy s javiskom a miniaudítoriom. V objekte internátu sa po rekonštrukcii vytvorilo 96 miest pre ubytovanie študentov, v podkroví vznikli študentské izby a dve veľkokapacitné študovne, v suteréne internátu môžu poslucháči využívať posilňovňu a telocvičňu. Miesto tam našli aj rehabilitačné učebne, kabinety pre vyučujúcich fyzioterapie a tiež práčovňa, sklady a archív. „Celkové architektonické riešenie areálu vyhovuje štúdiu a ubytovaniu telesne postihnutých študentov, v obidvoch hlavných objektoch pribudli výtahy a hygienické zariadenia pre hendikepovaných,“ spresnil prodekan pre výchovu a vzdelávanie PF KU prof. Aman-tius Akimjak. Podľa jeho slov sa rekonštrukciou objektov inštitútu vracia miestu jeho pôvodný význam, ktorý spočíva vo vzdelávaní.

Zreštaurované objekty Inštitútu Juraja Páleša PF KU v Levoči, špecializovaného pracoviska KU, sú pôvodné objekty kartuziánskeho kláštora z roku 1420, neskôr jezuitskeho z roku 1720, ktoré slúžili na školské účely. Na konci 19. storočia objekt vojaci prestavali na kasárne.

KU je verejnou vysokou školou s konfesijným charakterom. Svoju činnosť uskutočňuje najmä v oblasti historických, humanitných, pedagogických, prírodných, sociálnych a zdravotníckych vied, ale aj v oblasti umenia, ekonómie, manažmentu a práva. Na štyroch fakultách univerzity v akademickom roku 2010/2011 študuje 7 700 študentov, 4 100 v dennej a 3 600 v externej forme štúdia, vrátane 430 doktorandov. Univerzita je od roku 2004 asociovaným a od roku 2010 riadnym členom International Federation of Catholic Universities, od roku 2007 riadnym členom Fédération des Universités Catho-

liques Européennes. Podľa rankingu Kybernetics Lab španielskeho Institute of Documentary Studies on Science and Technology (Spanish National Research Council) je KU 13 najvyhl'adávanějšía univerzita na Slovensku, podľa rankingu 4 International Colleges & Universities je ôsma najvyhl'adávanějšía slovenská univerzita. Akademická rankingová a ratingová agentúra (ARRA) konštatovala, že KU v roku 2010 prekonala viac ako štvornásobne celoslovenský priemer rastu indikátorov kvality slovenských univerzít. Dosiahla hodnotenie 41,5 bodu, čo je zlepšenie o 5,3 bodu oproti minulému roku. Porovnateľné kontinuálne zvyšovanie indikátorov kvality v medziročnom porovnaní nedosiahla žiadna z hodnotených slovenských vysokých škôl. **Vladimír Buzna**

Generálny sekretár SKCH: Zomrieť dôstojne nesmie byť luxus

Generálny sekretár Slovenskej katolíckej charity (SKCH) Radovan Gumulák v rámci kampane „Aby človek nebol sám“ upozorňuje, že hospicová starostlivosť, ktorá je určená pre nevyliciteľne chorých ľudí v terminálnom štádiu života by mala byť dostupná pre všetkých, ktorí ju potrebujú, nie iba pre solventných.

Pod heslom „Tam, kde štát pomáha málo, môžete pomôcť vy“, sa charita snaží vyzbierať peniaze, aby zmiernila deficit, ktorý vznikol nedostatočnými platbami od zdravotných poisťovní, ktoré kryjú iba 50-60% nákladov za starostlivosť v hospicových zariadeniach. Zvyšok si totiž musia doplácať pacienti. „Mnoho ľudí si nemôže dovoliť umiestniť príbuzného v hospici, pretože na to nemajú. Aby sme mohli prijať aj chudobných, snažíme sa na to vyzbierať peniaze od darcov“, hovorí generálny sekretár SKCH Radovan Gumulák. Slovenská katolícka charita prevádzkuje 4 hospice, kde poskytuje nevyliciteľne chorým ľuďom v terminálnom štádiu života starostlivosť, aby netrpeli neznesiteľnými bolesťami, bola zachovaná ich ľudská dôstojnosť a hlavne, aby v posledných chvíľach života neboli sami. „Zomrieť dôstojne by nemal byť luxus“, zdôrazňuje Gumulák.

Veľmi nízke platby zo zdravotných poisťovní však nepokryjú náklady na paliatívnu liečbu a komplexnú starostlivosť, ktorá sa v hospicoch poskytuje. Príspevok pacienta nechcú hospice neúmerne zvyšovať, pretože už terajšie platby veľmi zaťažujú rodiny pacientov, ktorých život sa blíži ku koncu.

Hospicovú starostlivosť je možné podporiť aj formou sms v tvare DMS medzera CHARITA na číslo 877 do 31. januára 2011. Cena darcovskej sms správy je 1 euro. Viac informácií o mechanizme DMS nájdete na www.darcovskasms.sk.

Pokiaľ chcete podporiť konkrétny hospic, navštívte stránku www.europomoc.sk **Radovan Gumulák**

Úmrtie: Páter Aurel Štefko SJ

V piatok ráno zomrel pri tragickej nehode v centre Bratislavy páter Aurel Štefko SJ, kňaz Spoločnosti Ježišovej. Ako chodca ho zrazilo dodávkové auto pri cúvaní. Tragédia sa stala v piatok ráno 7.1. na Radničnej ulici pri Hlavnom námestí.

Posledná rozlúčka so zosnulým P. Aurelom Štefkom SJ sa konala v utorok 11. 1. svätou omšou v jezuitskom Kostole Najsvätejšieho Spasiteľa v Bratislave. Jeho telesné pozostatky uložené na cintoríne v Ivanke pri Dunaji. Obrady viedol trnavský arcibiskup Mons. Róbert Bezák.

P. Aurel Štefko SJ, rehoľný kňaz, lekár, docent teológie. Narodil sa 1. júna 1950 vo Vrbovom pri Piešťanoch. Pochádzal z učiteľskej rodiny ako druhý v poradí z troch bratov. V rodnom mestečku prežil svoje detstvo a absolvoval povinnú školskú dochádzku. Po maturite na SVŠ v Piešťanoch, kam sa rodina presťahovala v r. 1965, študoval v r. 1968 - 1974 na Lekárskej fakulte Univerzity Komenského v Bratislave. Ako lekár-stomatológ nastúpil do OÚNZ v Trnave. Už na konci štúdia sa v ňom ozvala túžba z detstva byť kňazom. Vstup do seminára nebol možný. Vtedy sa dostal do kontaktu s tajne pôsobiacimi rehoľnými kňazmi - jezuitmi. Rozhodnutie pre rehoľný život v ňom dozrelo po skončení základnej vojenskej služby a v r. 1976 požiadal o prijatie do Spoločnosti Ježišovej.

Dňa 31. 7. 1976 začal dvojročný noviciát a v r. 1978 zložil prvé rehoľné sľuby. Po základných teologických štúdiách prijal kňazskú vysviacku 19. 11. 1983 v Novej Lehote z rúk biskupa Petra Dubovského SJ. Rehoľnú a kňazskú formáciu absolvoval tajne, popri civilnom zamestnaní. V r. 1975-1990 pracoval ako zubný lekár v trnavskom zdravotnom obvode: v Trnave, Jaslovských Bohuniciach a v okolí Smoleníc. Svoje kňazstvo mohol zverejniť až v roku 1990. V r. 1990-91 bol kaplánom v Banskej Bystrici – Radvani a v r. 1991 ho banskobystrický biskup Mons. Rudolf Baláž menoval za dekana v Banskej Bystrici. Túto službu vykonával do r. 1993, keď sa z rozhodnutia rehoľných predstavených stal predstaveným bratislavskej komunity jezuitov. Rehoľnú profesiu slávnostných sľubov zložil 10. 12. 1995 v Bratislave. Pol roka vykonával pastoračnú službu v Kanade, v slovenskej farnosti sv. Cyrila a Metoda v meste Mississauga - Toronto.

Po návrate do Bratislavy v r. 1996 prednášal morálnu teológiu na Teologickej fakulte Trnavskej Univerzity a bioetiku na Ústave medicínskej etiky a bioetiky na Inštitúte ďalšieho vzdelávania lekárov v Bratislave. Prednášal aj na Pedagogickej fakulte TU a sporadicky aj na právnických fakultách TU a UK. V r. 2003 sa habilitoval ako docent v odbore katolícka teológia. Publikoval odborné články a je autorom kníh „Eutanázia z pohľadu katolíckej morálky“ (1998) a „Dôstojnosť človeka v sta-

robe, chorobe a zomieraní“ (2003). Ako kňaz a spovedník pôsobil v Bratislave v Jezuitskom kostole, v Kaplnke sv. Ladislava v Primaciálnom paláci, v kostoloch Uršulínok a Notre Dame. Od roku 2009 pracoval na príprave procesu blahorečenia Tomáša a Františka Munkovcov ako vicepostulátor zo strany rehole. **Jozef Bartkovjak SJ**

Úmrtie: Kňaz Michal Gonda

Rímskokatolícky kňaz Nitrianskej diecézy Michal Gonda, narodený 29. 8. 1922 v Topoľčiankach, ordinovaný 21. 6. 1970, ktorý bol na odpočinku v Topoľčiankach, odovzdal svoj život Stvoriteľovi dňa 6. januára 2011, v 89. roku života a v 41. roku kňazstva. Pohrebné obrady so svätou omšou bude slúžiť Mons. Viliam Judák, nitriansky biskup, v sobotu 8. januára 2011 o 13.00 hod. vo Farskom kostole sv. Kataríny Alexandrijskej v Topoľčiankach.

Biskupský úrad v Nitre

Zomrel rehoľný brat Ján Lukáč SJ

Dňa 10. 1. 2011 v ranných hodinách zomrel rehoľný brat Ján Lukáč SJ v nemocnici v Podunajských Biskupiciach vo veku 92 rokov. Posledná rozlúčka sa uskutočnila v piatok 14. januára 2011 v Ružomberku o 12:00 v jezuitskom kostole. Pohrebnej svätej omši bude predsedáť provinciál jezuitov P. Peter Bujko SJ. Následne budú telesné pozostatky zosnulého uložené v rehoľnej hrobke jezuitov na miestnom cintoríne.

Brat Ján Lukáč SJ sa narodil sa 13. 12. 1918 v obci Dolné Rykynčice okr. Krupina v rodine s piatimi deťmi. Do Spoločnosti Ježišovej vstúpil ako rehoľný brat (fráter) v r. 1942 v Ružomberku. V noci zo 13. na 14. apríla 1950 bol so spolubratmi internovaný v Jasove, neskôr Podolínci. Od mája 1950 do 1955 pracoval spolu s ostatnými internovanými frátami na Klíčave, v rokoch 1955 - 1969 žil a pracoval v Banskej Bystrici. V septembri 1969 zložil v Beckove posledné rehoľné sľuby. V decembri toho istého roku odišiel do Kanady, kde pracoval v tlačiarňach vydavateľstva slovenských jezuitov Dobrá kniha v Galte - Ontario. Odtiaľ ho v r. 1976 generálny predstavený rehole P. Pedro Arrupe povolal do Ríma. Na Generálnej kúrii vykonával 10 rokov službu na tlačovom oddelení a ďalších 5 rokov na ekonomickom oddelení. Počas pobytu v Ríme systematicky posielal na Slovensko náboženskú literatúru rôznymi kanálmi cez Maďarsko a Poľsko. V r. 1994 sa definitívne vrátil na Slovensko, do jezuitskej komunity v Bratislave. Posledné roky prežil v Senioráte Spoločnosti Ježišovej v Ivanke pri Dunaji.

Jozef Bartkovjak SJ

Na Katolíckej univerzite budujú učebňu pre záchranárov

Fakulta zdravotníctva Katolíckej univerzity v Ružomberku vybuduje novú učebňu pre študentov urgentnej zdravotnej starostlivosti. Na projekt je vyčlenených 27-tisíc eur. Investíciu do nového vybavenia zo 70 percent hradí univerzita, zvyšok predstavuje dotácia.

Inovácie vybavenia pre odborné učebne sa v uplynulom období vyšplhali na 6,4 tisíc eur. Vybavenie odbornej učebne bude rovnaké, ako v záchranárskom aute. Podľa Buznu „vybudovanie odbornej učebne pre budúcich profesionálnych záchranárov zefektívni ich prípravu na budúcu prax. Zároveň im umožní v simulovaných praktických situáciách nacvičiť všetko to, na čo sa teoreticky pripravili.“

Poslucháčom odboru to výrazne pomôže, výbava je prispôbená platnej legislatíve, ktorá bližšie špecifikuje vybavenie ambulancií zdravotníckej záchranej služby. Študenti budú mať k dispozícii defibrilátor, LSU odsávačku, schodolez, bachboard-chrbticovú dosku, vakuovú sadu dláh, či nosidlá s podvozkom.

„Povolanie záchranára je mnohokrát o sekundách, či minútach, v ktorých sa musia správne rozhodnúť a poskytnúť kvalifikovanú zdravotnícku pomoc, tešíme sa, že odteraz môže táto príprava prebiehať v reálnych podmienkach s profesionálnymi zdravotníckymi pomôckami,“ uzavrel hovorca univerzity.

Fakultu zdravotníctva Katolíckej univerzity v Ružomberku v súčasnosti navštevuje 885 študentov v dennej a externej forme štúdia v študijných programoch – ošetrovatelstvo, pôrodná asistancia a urgentná zdravotná starostlivosť.

Martin Kuchár

Väzenský dekan v Nitre na Tri Krále požehnával domy a byty príslušníkov OS a OZ SR

Tradicia požehňovania domov, bytov a pracovných priestorov má svoje miesto aj v Ordinariáte OS a OZ SR od jeho počiatkov. Priamo 6. januára 2011 sa po rodinách príslušníkov ZVJS pôsobiacich v Nitre vybral aj miestny väzenský dekan Ordinariátu OS a OZ SR kpt. Mgr. Peter Halkoci, aby modlitbou, požehnaním, pokropením domácností a poznačením verají domov a bytov vniesol do rodín príslušníkov atmosféru, v akej sa ocitli mudrci od východu, keď v jaslách našli novonarodeného Božieho Syna. Vôňa kadidla, vianočné koledy, kropenie izieb v bytoch a domoch veriacich, vzájomné

rozhovory a záverečné požehnanie dekana Halkociho vytvorili v rodinách ideálnu atmosféru pre lepšie chápanie podstaty sviatku Zjavenia Pána pre ich osobný život i život viery a prehĺbili vzájomné vzťahy medzi dekanom a veriacimi, ktorí sú mu zverení.

Tibor Ujlacký

Požehnania tried v Martine

Netradičné novoročné požehnania tried v tomto týždni prežívajú žiaci a učitelia Cirkevnej základnej školy s Materskou školou Antona Bernoláka v Martine. Duchovný správca školy Pavol Pečko okrem požehnanja zasvätil každú triedu inému svätcovi, ktorého si počas predchádzajúceho Adventného obdobia zvolili učitelia a žiaci za svojho osobitného triedneho patróna. Cieľom tejto duchovnej aktivity je viac poznávať život svätých a prosiť ich o osobitný príhovor. Každé triede bola odovzdaná osobitná „bula“ s menom duchovného patróna triedy, ako aj s modlitbou ku konkrétnemu svätcovi. Žiaci budú mať možnosť vo výročný deň konkrétneho svätca prežívať svoje triedne „hody.“ Inšpiráciou k tejto aktivite je Cirkevná základná škola sv. Pavla apoštola v Sihelnom na Orave. V tomto školskom roku si Cirkevná základná škola s Materskou školou Antona Bernoláka v Martine pripomína 20. výročie svojho vzniku.

Pavol Pečko

Januárová púť v Litmanovej

S túžbou skryť sa pod ochranu Presvätej Bohorodičky a vyprosovať si milosti do nového kalendárneho roka, sa dňa 9. 1. 2011 modlilo na Hore Zvir približne 570 pútnikov. Program Januárovej púte začal uctením Ikony Presvätej Bohorodičky, modlitbou Akatistu k Bohorodičke a pokračoval modlitbou slávnostného svätého ruženca. Táto púť vyvrcholila slávnostnou svätou liturgiou, na ktorej ohlásil Božie slovo o. Rastislav Janičko, správca farnosti Litmanová. Vo svojej homílii poukázal na to, že ak človek chce žiť lepší život, musí ho žiť v pokání. Avšak na takýto život nie je potrebná len sviatosť zmierenia, ale aj úplná zmena zmýšľania a ochota vyjsť zo starého človeka. Do tohto radostného návratu k Otcovi nám chce dať silu Boží Syn, ktorého sviatok narodenia sme nedávno oslavovali. Ak mu otvoríme svoje srdcia a uveríme mu, môžeme s ním žiť nový život. Po svätej liturgii bola púť zakončená modlitbou Korunky k Božiemu milosrdenstvu a poďakovaním pútnikom za to, že ani spočiatku nepriaznivé počasie ich neodradilo prísť na mariánske pútnické miesto Horu Zvir.

Matúš Verba

Riaditeľ TK KBS: CSI Lic. Jozef KOVÁČIK, Domáci servis: Mgr. Danka JACEČKOVÁ, Grafická úprava a monitoring: Jolana ŠTNAJOVÁ, Fotoservis: Mgr. Peter ZIMEN
Adresa: Konferencia biskupov Slovenska, P.O. Box 113, 814 99 Bratislava, Telefón: 02 / 54435 380, Fax: 02 / 54433 292, e-mail: tkkbs@kbs.sk,
Internetová verzia spravodajstva TK KBS - www.tkkbs.sk